

CA-NOSTRA

*** ANY SETÉ.—NÚM. 506 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 4 D'ABRIL DE 1914 ***

LO SERRAL MALLORQUI

Ja se sab que la costa nord de nostra illa, està ocupada per una cadena de montanyes, dins una amplaria de 14 a 18 kilòmetres.

Aquesta cordillera que s'enten del cap de Formentor fins el cap de Llebeix (illa Dragonera) acaba d'esser motiu d'una memoria, presentada, el 2 de mars qu'acaba de passar, a l'Academia de Ciències de Paris per Mr. Paul Fallot.

Formentor amb llurs cims dentats: El *Fumt*, *Punta-garbaió*, *Roca blanca*, *Cova badada*, *El Morral*, assembla l'anellada coua d'un xòt, comparada la forma de Mallorca una pell estesa en mitx de mar.

Els estudis i trabais d'en Fallot han estat per la part de ponent, entre Soller i Andraig, en els punts més pintorescs de la serra; per els llocs més escullits i predilectes dels *touristes*.

Formentor s'enllassa amb Soller mitjant Tomir (1103 metres), el Puig Roig, Massanella, (1349), el Puig Major (1445) i l'Ofre (1091); els gezants de nostres montanyes, i Andraig s'unex a Soller per l'intermedi de l'Esclop, (927) Galatzó (1024) els baxos de Valldemossa i el Teix (1064).

En altre ocasió, els geòlegs Hermite i Nolau, ja havien senyalat devora Estellencs, entre la costa i el cim de la montanya l'Esclop, uns 900 metres, les diferents capes de consolidació de les roques, els estrats, per medi dels quals s'estudia l'arquitectura, la construcció tectònica de les montanyes.

La cronologia geològica considera cinc temps ò *Eres* de formació: la fonamental, la primària, la segonaria, la terciària i la quaternària. Aquestes *Eres* comprenen varies divisions i subdivisions segons les despulles d'organismes animals avui desapareguts, i segons la

naturalesa de les terres y roques.

Si mos ficsam dins el temps segonari, de qual data ses nostres montanyes, veurem que hi ha tres castes de terrés: el *triànic*, el *jurànic*, i el *cretàcic*, venient llavò el temps terciari amb altres quatre sistemes que no cal anomenar; idò be, l'orde de les capes de terra pedres observades en la montanya de l'Esclop, segons dits geòlegs es: trias inferior, trias superior, jurànic inferior, llavò vé terciari per tornar trias inferior i jurànic, aquesta tornada a capes més antigues, s'atribuex a *les falles*.

En llenguatge geològic una *falla*, és una dislocació de capes; millor dit, és que les capes del terrer per una perturbació qualsevòl han llenegat i s'han col·locat a diferents nivells, i vet-aquí una *falla*.

L'estudi molt defengut que fa Mr. Fallot, atribuex en aquesta superposició anormal, una amplitud molt més gran que la que li havien concedit sos antecessors.

Encara que CA-NOSTRA no tenga pretensions propies d'una revista tècnica, ni científica, hem volgut apuntar aquexa nota per fer veurer que no tots els turistes se dediquen tant sòls a disfrutar los esplèndits panorames de nostra escultural serra; sino que també, els savis se preocupen de fer-hi estudis encaminats al progrés de la geologia històrica, difícil branca de la gran ciencia qu'estodia la Terra considerant-la com un ser natural.

M.

CONSECUENCIA

De l'assassinat del director de «Le Figaro» per la senyore Caillaux, ja hi há qui en diu una «evacuació» i adhuc un «acte de justícia»

Cal remarcar que els que ho diven son partidaris de l'abolició de la pena de mort.

Quant l'apliquen els tribunals.

EN PERIQUET

(Segueix)

CARTA 15.

Pare: Just quatre retxes, escric en làpis... i dins el llit. Ma mare és anada a Missa amb na Catalineta i en Juan. Jo no combregaré avui... ja no tornaré a combregar.. Estic tot sol dins el meu quartet... Divendres passat m'assemblà sentir a Jesús que me repetia: «Pedret ¿vols morir per que ton pare se convertesca?»—Si, Senyor, vaig contestar i li vaig pregar que me fés sufrir molt per espiar els pecats de mon pare.

El decapvespre quan tornava d'escola vaig fer sanc per la boca, l'ondemà també. Vengué el metge i, quan no hi va esser, ma mare s'aferrà a mí besant-me i plorant. Digué an en Juan qu'oferririen una novena de comunions per ma curació...

Pero jo, no vull curar-me; vull anar an el cel per veure al Bon-Jesús i per que mon pare se convertesca. Sufresc molt, pero estic ben content de patir com Jesús, i per convertir an els pecadors.

Pare, quan jo siga an el cel, vostè pregarà per mon pare.

Fins an el cel.

Son fillet que molt l'estima.

Periquet.

CARTA 16

Abril.

Pare: altre vegada vull conversar un poc... pero ja no puc escriure; en Juan escriu per mi.

Vaig a veure el Bon-Jesús; no's torbarà molt a venir, perque l sent aquí, dins el meu coret. ¡Qu'estic de content! Quan estic tot sol repetesc el cant de la missió:

Si al cèl volem anar
Amb corona de roses,
demunt totes les coses
a Deu hem d'estimar.

Pare, me falta aire, casi no puc alenar, pero mai havia estat tan content.

El senyor Rector ha vengut a veurem i m'ha demanat si era ver que cada dia anava a combregar a una esglesia diferent. Jo li he dit que si, tapant-me el cap amb lo tapai... I per que ho feies, Pedret?—Per donar gust an el Bon Jesús, per creure'l Papa, i... per convertir a mon pare...—Doncs ¿tant és lo que desitges convertir a ton pare?—Si, senyor, tant que fins i tot he desitjat morir... Llavò se posà a plorar i sortí sense afagir un mot. Jo no vaig gosà a demanar-li que me dugués la Comunió, pero ho demanaré al Bon-Jesús perque le hi digue en lloc meu...

Periquet.

CARTA 17

Pare: *m'assembla qu'estic molt millor...*
M'haguera estat facil escriurer-li amb làpis, pero en Juan no ha volgut,

El senyor Rector vengué a vorem altre vegada l'ondemà, i me digué «Pedret, t'agradaria molt combregar cada dia?—Si, senyor, molt.—Idò be, jò matex te duré cada dia la sagrada Comunió. Comensarem demà: prega un poc per mi.»

L'ondemà s'entregà molt dematinet. Ma mare havia posat flors per tot; en Juan i na Catalina estaven ajonaiats amb un ciri en sa mà. Mon pare estava molt emocionat; s'ajonaià i m'assemblà que resava *ell també*. El senyor Rector me preparà per la Comunió i llavò m'ajudà a donar gracies i quan digué: «encomanem a Deu a nostros benvolguts pares» vaig mirà a mon pare i vaig veure que amb so mocador se tapava els uis.

El decapvespre tornà el senyor Rector i me consultà: «Pedret ¿com ho feriem perque els nins combregassen cada dia com tú?—Senyor, fundant una Lliga Eucarística com la del poble d'I... Be, Periquet, ara tot d'una posaré fil a l'agulla. Encomanem al Bon-Jesús. Demà tornaré i te duré la Comunió.» Ma mare li digué: «Senyor serà massa feina per voste. Al senyor Vicari qu'es jove; li costaria menos pena... No, no, a mí me toca donar bon exemple, contestà; vui que tothom vegi el meu desig d'alimentar l'ànima dels nins com Nostro Senyor Jesucrist i nostro Sant Pare el Papa desitja. Ara si que comprenc per que el Senyor mostra llurs preferencies per els «Petitons»

I sortí donant-me un'aferrada per el coll.

Periquet.

CARTA 18.

Pare: Pareix qu'el Bon-Jesús vol donar-me tots els consols abans de morir.

El Senyor Rector ha fundat la Lliga Eucarística, Llavò digué a na Catalineta, que té cinc anys, que'l dijous Sant feria sa primera comunió.

Ara no queda sino mon pare... Li vaig demanar que resàs amb mí i ho va fé; resà tot un rosari i la *salve* també. Tal volta se convertirà quan jo ja no siga aquí... però ho vorè desde el cel...he oferit aquest sacrifici a Deu Nostro Senyor.

Pare, és la derrera vegada que li escric; perque ja no dorm i tossec molt... tota la nit.

Fins que mos vejem an el cel.

Son fillet de l'ànima agrait.

Periquet.

P. D.: En el cel l'encomanaré molt, i també les Lligues Eucarístiques.

(Acabarà)

EN MISTRAL ÈS MORT

DOL

Ès mort Mistral: ès mort l'heret del geni antic i el patriarca de la poesia. Patriarca no sols en terres de Provença, no sols en terres de França, no ja en el conjunt de nacions de saba hel·lènica i sang llatina; no ja en les altres del continent, sinó en totes les que viuen i s'agiten arreu pel món, en el qual, per virtut dels cants del poeta se sabia d'una de gloriosa, mare de trovadors que, després

d'un son de segles, rompia l'encis com la princesa de la rondalla i esclatava a cantar en la llengua de l'aviador rejuvenida per la fortitut de nous accents.

Mistral era Provença i el sol de Provença; Mistral era el passat i l'avenir d'aquella nació que'n fou una amb la nostra i en la qual tingué el breçol un dels més grans reis que il·lustren la historia de Catalunya i si bé Mistral se sentia Francés, mai havia deixat d'escollar la veu de la sang que l'agermanava a nosaltres com a bon fill d'un de aquells troços de terra que semblaven destinats a perpetuar l'imperi romànic dels Pirineus, la partició del qual fou plorada en versos memorables del poeta la mig eval Sicart Margevols:

Ai! Tolosa e Provença

E la terra d'Agença,

Bezers e Carcassei,

Quo vos vi! quo vos vei!

L'ànima de ço que començava a ser aquell imperi no havia mort. Mistral, amb tot i el seu amor a la França, sentia una estreta solidaritat envers Catalunya. I ben segur que la resurrecció de l'imperi romànic dels Pirineus profetitzada pel nostre Maragall en la seva «G'osa» no li hauria pas sabut desplaure del tot.

Mistral era de França, mes ho era de certa manera per mútua adopció, car la llei de natura el feia essencialment provençal. I aquella adopció mútua havia nat espontaniament. Mistral cantà en la seva llengua: França, l'unitaria, vegé en la llengua de Mistral un tresor més a afegir a la seva riquesa, i en comptes de blasmar el poeta, l'acaricià i en comptes de repel·lir-lo, li obrí els braços. Pot dir-se que Mistral s'imposà a la França, i per la França al món enter. I és que els convencionalismes circumstancials de la política, no poden res contra el fet viu, i és que per damunt del raser unificador de la França centralisanta, s'enlairava el rebrot d'una antiga nacionalitat, portant a l'esperit de les generacions, l'inquietud d'una vida renaixenta. No era la nacionalitat entera que rebrotava, però era la llengua, expressió de l'esperit, llevor de vida nova.

I els que tenien en llurs mans els destins de la França no la volgueren pas destruir aquella llevor. Tal volta presentien en ella la força que podés dur a port, en dies adversos, la nau de l'estat francès.

Mistral era la Provença rediviva en els seus poemes. Ofegar la veu de Mistral no era pas possible; intentar-ho tan sols, hauria estat a la vegada temeritat i crim. Doncs la França aixecà al poeta com era degut i gloria fou de França i gloria fou de la terra tota. Per això la mort den Mistral és un esdeveniment que estremeix el món; per això en el nostre pensament, a l'escriure aquestes ratlles, ens sembla sentir el pensament de mil·lions i mil·lions d'homos que el tenen fixat com nosaltres en el recort del patriarca mundial de la poesia, per al qual la mort no és altre cosa que'l pas deccisiu a la immortalitat.

De la «Veu de Catalunya».

TRIBUT DE CONDOL

No he estat mai de la vida a maiano com els excursionistes literaris, ni tinc l'honor de conèixer la viuda de l'home il·lustre, del gran poeta Mistral, del «nou Homer del món en tardania», com li ha dit el nostre gran poeta del Pí de Formentor i de Melesigeni. Ni menys conec ningú de sa parentela. Mes jo sé bé aquí em cal, en aquesta hora, oferir mon homenatge de condol. No me n'aniré a la grassa Provença, sinó a la dolça Mallorca. Me n'hi aniré invisible damunt el llom d'un núvol. Els qui viatgen demunt el núvol no pateixen mai de «sea-sickness», ni han de abominar de la companyia absurda dels vapors de Mallorca: botiguers llençats a la grifolda, dues dames angleses, parelles de nuvis, petites colles torturades de mallorquins que han vingut a deixar gent per hospitals i clíniques, viatjants de comerç, una cobletista, militars altívols o romànics—com un que em tocà una vegada de company de viatge i que duia dos verdums—senyores catalanes, grosses; senyores mallorquines, més grosses encara; pintors més o menys lirsuts i algun propagandista d'aquests que mossen Alcover califica de socialistelxos o republicaningos de l'«Aurora» estant. Ah! negligia parlar d'En Weyler, N'Ot de Buen o en Santiago Rusiñol,

El núvol em deixarà dolçament a la reconada d'una platja serena, per allà el «Molinar» de Palma. Em convé, per pendre un «carretó» que em durà als peus de Randa, a la plana dels ametllers innombrables; a Lluchmajor. El carretó donarà voltes per aquells carrers tots iguals que mai he pogut entendre i en deixarà vora d'una casa. Es una casa amiga meva. Hi vaig cada any o cada dos anys. Es la casa d'En Francesc Salvà: el seu criat obre la porta, ¿quell mateix criat que hi ha hagut sempre i que hi haurà sempre. Devant d'aquest criat jo em sento passatger i escoladit. Entro, però. Miro aquelles parets estucades, amb reproduccions del Prado fetes per en Francesc Salvà, llavors que vivia a Madrid. L'estatge té un flonjor voluptuosa de cosa ben governada i pròspera. Veus aquí En Francesc Salvà, aquest home lleial i admirable: s'estava llegint el «Diario de Mallorca». La seva gemada i exquisida amiga té uns cuants cabells d'argent, com una gracia nova. Llurs bells infants deuen ésser per aquí a la vora, però jo demano totduna per Maria Antonia. Ah, Maria Antonia!—I com d'esma, es posen a parlar baix, com si Mistral, com si el mort fos allí.—Ara vindrà: havia d'anar a l'esglesia; (la trista esglesia escorialesca de Lluchmajor, el campanar més alt de Mallorca!)—Sí, és clar, penso jo, a pregar per l'ànima del Mistral. Potser dirà un parenostre a Ramón Llull per la pau eterna de Mistral, perque ells dos es trobin en un camí de cel on hi hagi les flors de Mallorca en aquests temps, les argelagues d'or, els aubons, els lliris...

Vé Maria Antonia. Té les parpelles tremoloses perque ha plorat. Ens donem la mà. Els seus ulls, els seus ulls tan parladors, tan amistosos, tan obstinats, els veig com darrera un

de dolor. Du un vestit negre, amb una
damunt el pit. No li dic cap paraula, a la
més còpia incomparable. Jo no dic mai
sol mol a les visites de condol. En part
respectar el dolor dels que viig a veure,
tot perquè vull que'm respectin el
dolor. No dic res, ni Marià Antonia tampoc.
jo la miro i em sembla gairebé una viu-
de l'heròic poeta provençal que m'ha
regut. Es la sobirana traductora de «Les
d'Or», on hi hà entre meravelles. aqu-
traducció del «Pregadéu», que a en Mara-
semblava un doç miracle de Nostro
; és la traductora de «Mireio» en vers
lata, en un vers plè de soleiets i frescors
llorquines que admirarà tot Catalunya d'a-
el maig vinent, traductora insubstituïble
el gran poema modern, que per ella viurà
seguit en català una vida de fecunditats
negotables i imprevistes.

l'aculo una mica els ulls. Quan s'acluquen
mica els ulls, les estones duren més.
xis, jo voldria que aquella hora d'ésser
prop de Maria Antonia fos una mesada. I
sembla que sento el «fluviol de pastor»
ella ha cantat deliciosament, el fluviol
nant en la solitud de les garrigues i la fina
ror de la lluna. Aquest fluviol és la poesia
Mistral, aquesta és també la de Maria An-
tonia Salvà. Hem arribat a un temps que cal
esser camperol i catòlic per dir coses tan
perlejantes de vida graciosa y natural.

—Maria Antonia, ¿vol que resem el rosari
per l'ànima del poeta mort?

Començava de fer-se fosc. Acabat dels
res gloria-patris i l'Ave Maria Puríssima, jo
he aixecat, gairebé com un esperit. He vist
una mena d'estremiment en la santa amiga.

—¿Vol partir?

—Maria Antonia, he dit somrient, tinc el
temps just de partir. M'escaparia el núvol.

Josep CARNER.

De la «Veü de Catalunya».

DE POLÍTICA

Entre les Juventuts Mauristes de Madrid i d'In-
ca s'acaben d'encrevar-se les cartes que insertam
a continuació:

29 Marzo de 1914.

Sr. Presidente de la Juventud Conservadora
Inca.

Mi distinguido amigo y correligionario: La
Junta Directiva de esta Juventud, ha concebido
el proyecto de confiar la representación de to-
das las Juventudes Mauristas de España, al Pre-
sidente honorario de la de Madrid, D. Gabriel
Maura, para que en las próximas Cortes, lleve
nuestra voz y tome parte en este concepto en
los debates políticos.

Aunque suponemos esté Vd. conforme con es-
ta idea, le suplicamos conteste á la mayor bre-
vedad posible, si el nombre de la Juventud que
Vd. tan dignamente preside, ha de figurar entre
las adhesiones á este acuerdo que deseamos

A ser todas las de España.
ofrecido muy gustoso esta ocasión, para
dignario de Vd. affmo. amigo S. S. y correli-

El Presidente interino,
JOSÉ CERNUDA.

Sr. D. José Cernuda, Presidente int.º de la
Juventud Maurista.

Madrid.

Mi distinguido amigo y correligionario: Reuni-
da la Juventud Maurista de esta ciudad de Inca
(Balears), por aclamación, aceptó que el escla-
recido hombre público D. Gabriel Maura, hijo
de nuestro idolatrado Jefe, lleve la representa-
ción en Cortes de esta Juventud, acordando
también felicitar á Vdes. por tan acertada elec-
ción.

Debo advertir á Vdes. que en esta ciudad, los
jóvenes y los viejos, somos francamente mauris-
tae, y todos estamos entusiasmados de la cam-
paña seria, varonil y de verdadera ciudadanía que
realizan Vdes.

En nombre mio y demás correligionarios les
ofrezco nuestra incondicional adhesión, y nuestra
más distinguida consideración personal.

El Presidente

MIGUEL PUJADAS.

Inca 1.º Abril de 1914.

Noves d'Inca

ENDEVINAIA—An en Menut de
CA-NOSTRA li fan una gorra.—Bé, i
què?.. ¿Que té que veure això per es-
tampar-se amb lletres de mol'lo?... En
té i molt. Es que'n lloc de dur un lle-
trer en llengua estrangera, que'ls nins
duen sense sabre que vol dir, estarà
en mallorquí, que ja és una cosa ex-
traordinaria (i... *cursi* dirà qualche fi-
listeu.) Ademés: serà un mot de ten-
dencia moralisadora de que s'en hauria
de fer propaganda per tot arreu.

Ala idò; els dos primers que endevi-
nin d'aquí a Pasco l'expressió de la go-
rra d'en Menut de CA-NOSTRA li rega-
larem un any de suscripció. Per més
senyes té 6 síl·labes i 16 lletres.

I perquè no poguem fer mangarrufes
el Batle d'Inca, D. Pere Balle i
Grau, és el depositari de la paraula.

HIMNE DE PELEGRINACIO.—
Hem tengut el gust de sentir cantar a
l'autor l'himne que ha compost Mos-
sen Bernat Sales, Organista de la Seu,
amb lletra d'un altra inquer, per cantar
a la pelegrinació Franciscana que s'ha
de fer a Santa Magdalena pel Maig
vinent. Es de cadencia molt harmonio-
sa i de fàcil ecxecució, i creim que
agradarà molt i que l'autor s'en durà
moltes enhorabones per la seva compo-
sició.

SUBDIACONAT—La setmana pas-
sada fong promogut a ordes menors i a
subdiaconat Fra Sebastià Llinàs i Ca-
sellas Franciscà, organista de la Igle-
sia de San Erancesc.

Felicitam el modest religiós i coral
amic.

PER LA LLIGA DEL BON MOT.
—El Sr. Economo i el Sr. Batle estàn
convocant amb un B. L. M. als capo-

rals de la Ciutat a una reunió, que ten-
drà lloc a la casa Rectoral dia 5 d'a-
queix més a les 7 i mitja del vespre,
per tractar dels treballs de cooperació
amb que convindrà d'ajudar a l'Aplec
que *La Lliga del Bon Mot* celebrarà
a Inca dia 26 d'Abril.

ORADORS SAGRATS—A l'Hora
Santa que's farà a Sant Francesc el
Dijous Sant, a les 10 del vespre, pre-
dicarà Mossen Simó Reus.

A la Soledat de Maria, que tendrà
lloc el Divenres Sant a les 7 del vespre,
farà les plàtiques el Rnt. P. Fra. Juan
Rubí, Franciscà.

A la Parroquia, farà els sermons
acostumats el Pare Cerdà, franciscà,
que en tanta eloquencia ha predicat les
conferencies coremals.

DEFUNCIONS—Ha mort a l'edat
de 95 anys l'amon Llorens Fluxà pare
del fabricant de calçat l'amon Antoni
Fluxà Figuerola ex-retgidor del Ajun-
tament.

També ha mort, després de llargs
anys de sufriment en malaltia penosa, la
mare del capità d'Infanteria D. Miquel
Más, que per tal motiu és vengut de
Madrid aon ara resideix.

Donam el pesabé a ambdues fami-
lies per la perdua de sos sers benvol-
guts.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	144'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	09'50	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 00 a 00	l'arrova	
Garroves	a	00'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

Libros de Legislación

Manual práctico de Justicia Municipal 4'50
en tela.

Manual de Legislación Electoral en tela 2'50
ptas. en rústica 2.

Ley Municipal en tela 5 ptas. en rústica 4.

Lo que debe saber el Concejal, en tela 4'50
ptas. ———— **Musta, S. — Inca.**

Ajuntament

Sessió del 3 d'Abril.

Presideix el Sr. Balle. Assisteixen els senyors Alzina, Amer, Capó, Pujol, Tortella i Beltrán.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda donar permis al Sr. Bellinfante per fer una modificació al mostrador de la casa de D. Domingo A'zina del carrer de Mesones.

Se llegeix una demanda del Sr. Rector de Santa Magdalena, en que exposa que construeix una escalonada a l'arribada del Oratori i que no havent recaudat llimosnes per cubrir la mitat de la feina ja feta, suplica una llimosna per les obres, tot recordant a l'Ajuntament que l'Oratori està baix del seu patronat.

El Consistori se mostra, com sempre, molt gelós dels caudals del Municipi; i n'hi ha que adverteixen que ja es donaren 100 pessetes per fer la cisterna uberta a la pedra viva, i que seria sentar un mal procedent; i que, de la mateixa manera, se poria donar per fer les obres del Sancristo y del campanar de Sant Francesc.

A la proposta de donar 50 pessetes els Srs. Fiol i Beltrán manifesten que sempre s'ha de donar 100 pessetes, quedant per resoldre la qüestió del donar.

El Sr. Balle fa llegir al Secretari el Decret que per intel·ligència de nostros concitadans posam a continuació:

Es importante, y, en líneas generales, de beneficiosa reforma, el decreto que ayer firmó S. M. concediendo auxilios á los Municipios para el abastecimiento de aguas potables.

«El máximo de este auxilio se fija en los proyectos se realizará por la dirección de 40.000 pesetas. El estudio y la redacción de Obras públicas cuando se trate de Ayuntamientos que tengan menos de 4.000 vecinos. En otro caso, lo costeará el Ayuntamiento. Y en ambos habrá de recaer la aprobación del ministerio de Fomento, y habrá de preceder información pública.

Cuando las obras no cuesten más de pesetas 80.000, el ministro podrá acordar su ejecución por el Estado siempre que el Ayuntamiento respectivo se comprometa á entregar los terrenos necesarios para las obras y á satisfacer el 50 por 100 de su presupuesto, así como el total exceso que pueda producirse sobre la cifra del presupuesto aprobado durante la realización de las mismas.

El Municipio deberá abonar el 10 por 100 del importe de la certificación semestral de obras ejecutadas. Este pago forzosamente se hará efectivo en el mes siguiente. El 40 por 100 restante se abonará durante un periodo que no exceda de veinte años, á contar de la fecha en que el Estado dé por terminadas las obras.

El exceso de coste sobre la cifra de pesetas 80.000 correrá de cuenta exclusiva del Ayuntamiento.

La subvención de auxilio se abonará cuan-

do estén las obras concluidas. El Municipio solventará la deuda en un plazo que no exceda de veinte años.

Las ventajas de este decreto son exclusivamente para los Municipios y no podrán extenderse á sociedades ni corporación alguna»

El Sr. Balle manifesta que l'Ajuntament d'Inca que tantes vegades ha tractat de la canalisació d'aigües i que està en vies de fer obres en aqueix sentit no deu despreciar l'ocasió per emparar-se en aqueix Decret per tenir l'ajuda del Estat. Per això prop os fer venir a l'enginyer D. Jeroni Massanet, intel·ligent en coses idràuliques, perquè vegi quins projectes convendria fer a la font de la *Canaleta*, que dença que l'han desxondida dona 2000 latras d'aigo diaries.

La proposta del Sr. President és aprovada per unanimitat i no tenent altres asuntos de que tractar dona per terminada la sessió.

Obra nueva

De indiscutible utilidad para servir de librito de texto en Escuelas y Colegios de Instrucción Primaria y para premios en todos los centros instructivos y educativos de la juventud, es la BREVE CARTILLA CÍVICO-MORAL dada a luz por el M. I. SR. D. NADAL GARAU Y ESTRANY, Canónigo Doctoral de la Catedral Basílica de Mallorca. Su mejor recomendación es el siguiente índice de las materias que en ella se exponen y la hacen una verdadera obra de cultura.

INDICE

AL LECTOR.—*Noción de la Cartilla cívico-moral.*

PRIMERA PARTE

El joven en la familia.—La Familia.—Los padres.—Deberes del hijo para con sus padres.—Actos de familia.—Respecto mútuo de los hermanos Respeto a los parientes.—Los dependientes de casa.

SEGUNDA PARTE

El joven en la sociedad.—La Escuela. La Calle.—Espectáculos públicos.—Arboles y plantas.—La Autoridad.—La bandera nacional.—Et trabajo.—La milicia.—El turista.

TERCERA PARTE

Deberes religiosos.—De la Autoridad de la Iglesia.—El templo.—Entereza cristiana.—Como se adquiere la entereza cristiana.—La fiesta del Santo Patrono.—Fiestas religiosas por motivos de carácter general.

CUARTA PARTE

Deberes del joven para consigo.—Elección de carrera ú oficio.—El ahorro.—Cuidado de la salud.

Precio: Un ejemplar encuadernado 0'40 Ptas.

Para pedidos dirigirse a D. Pedro J. Garau y Estrany Director del Colegio de S. Alonso Calle de Montesión, 8.—Palma.

RECORDATORIS de Primera Comunió
MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS
 CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES
 A nostra Llibreria.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINÉS.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-NOSTRA.

Enquadernacions

En notros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

LOS MAS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
 ALMACENES **SAN JOSÉ**
 DE
Ignacio Figuerola
 CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
 BINISALEM calle TRUCH.
 LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
 INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES
 Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=Laneria=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■ PRECIO FIJO

Corresponsal administratiu
 a Inca: **Miquel Duran.**